

AMENDAMENTE ADMISE LA PROIECTUL DE LEGE PRIVIND CODUL CIVIL

<i>Nr. crt.</i>	<i>Articolul din Proiectul de lege privind Codul civil</i>	<i>Amendamentul propus</i>	<i>Motivarea amendamentului</i>	<i>Soluție</i>
1.	<p>Publicitatea convenției matrimoniale Art.334 – (1) Pentru a fi opozabile terților, convențiile matrimoniale se înscriu în Registrul național notarial al regimurilor matrimoniale, ținut în format electronic, potrivit legii.</p> <p>(2) După autentificarea convenției matrimoniale potrivit art.330, notarul public expediază, din oficiu, un exemplar al convenției la registrul menționat la alin. (1), precum și la celelalte registre de publicitate, în condițiile alin. (4) .</p> <p>(3) Dispozițiile alin.(2) nu exclud dreptul oricăruia dintre soți de a solicita îndeplinirea formalităților de publicitate.</p> <p>(4) Ținând seama de natura bunurilor, convențiile matrimoniale se vor nota în cartea funciară, se vor înscrie în registrul comerțului, precum și în alte registre de publicitate prevăzute de lege. În toate aceste cazuri, neîndeplinirea formalităților de publicitate speciale nu poate fi acoperită prin înscrierea făcută în registrul național menționat la alin.(1).</p> <p>(5) Orice persoană, fără a fi ținută să</p>	<p>Alineatul (2) al articolului 334 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) După autentificarea convenției matrimoniale în timpul căsătoriei, sau, după primirea copiei de pe actul căsătoriei, potrivit art.330, notarul public expediază, din oficiu, un exemplar al convenției la registrul menționat la alin. (1), precum și la celelalte registre de publicitate, în condițiile alin. (4) .”</p> <p>Autor: Sever Voinescu Cotoi Deputat, PDL</p>	<p>Modificarea alineatului (2) se impune deoarece convenția matrimonială încheiată înainte de căsătorie își produce efectele numai la încheierea căsătoriei, astfel încât este justificat ca notarul public să o trimită la registrul național numai după ce primește copia de pe actul de căsătorie.</p>	<p>Amendament admis.</p>

	justifice vreun interes, poate cerceta registrul special menționat la alin.(1) și poate solicita, în condițiile legii, eliberarea de extrase certificate.			
2.	<p>Bunurile comune</p> <p>Art.339 – (1) Bunurile dobândite în timpul regimului comunității legale de oricare dintre soți sunt, de la data dobândirii lor, bunuri comune în devălmășie ale soților.</p> <p>(2) Dispozițiile art.335 sunt aplicabile în mod corespunzător.</p>	<p>Alineatul (2) al articolului 339 se elimină.</p> <p><i>Autor:</i> <i>Sever Voinescu Cotoi</i> <i>Deputat, PDL</i></p>	<p>Alineatul (2) trebuie înlăturat, deoarece face „dublă întrebuințare” cu art. 344, care prevede același lucru, în mod direct, fără trimitere la alte texte (Art.344 - Oricare dintre soți poate cere să se facă mențiune în cartea funciară ori, după caz, în alte registre de publicitate prevăzute de lege despre apartenența unui bun la comunitate.)</p>	Amendament admis.
3.	<p>Obligația de întreținere</p> <p>Art.389</p> <p>...</p> <p>(5) În afara altor cazuri prevăzute de lege, obligația de întreținere încetează prin recăsătorirea celui îndreptățit sau în cazul în care este notoriu că acesta trăiește în stare de concubinaj.</p>	<p>Alineatul (5) al art.389 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(5) În afara altor cazuri prevăzute de lege, obligația de întreținere încetează prin recăsătorirea celui îndreptățit.”</p> <p><i>Autor:</i> <i>Cseke Attila</i> <i>Senator UDMR</i></p>	<p>- „starea de concubinaj” nefiind definită în Codul civil, punerea în aplicare a părții finale a textului alineatului (5) ar crea dificultăți însemnate.</p>	Amendament admis în urma dezbaterilor din cadrul comisiei parlamentare.
4.	<p>Măsurile disciplinare</p> <p>Art.489 – Măsurile disciplinare nu pot fi luate de părinți decât cu respectarea demnității copilului. Sunt interzise pedepsele fizice, precum și orice alte măsuri care pot afecta dezvoltarea fizică, psihică sau starea emoțională a copilului.</p>	<p>Articolul 489 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art.489 – Măsurile disciplinare nu pot fi luate de părinți decât cu respectarea demnității copilului. Sunt interzise luarea unor măsuri, precum și aplicarea unor pedepse fizice, de natură a afecta dezvoltarea fizică, psihică sau starea emoțională a copilului.”</p>	<p>- pentru o determinare mai riguroasă a măsurilor și pedepselor fizice a căror aplicare se interzice părinților</p>	Amendament admis în urma dezbaterilor din cadrul comisiei parlamentare.

		<p>Autor: Cseke Attila Senator UDMR</p>		
5.	<p>Dreptul de regres Art.1384 – (1) Cel care răspunde pentru fapta altuia se poate întoarce împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, cu excepția cazului în care acesta din urmă nu este răspunzător pentru prejudiciul cauzat.</p> <p>(2) Dacă prejudiciul a fost cauzat de mai multe persoane, cel care, fiind răspunzător pentru fapta uneia dintre ele, a plătit despăgubirea se poate întoarce și împotriva celorlalte persoane care au contribuit la cauzarea prejudiciului sau, dacă va fi cazul, împotriva celor care răspund pentru acestea. În toate cazurile, regresul va fi limitat la ceea ce depășește partea ce revine persoanei pentru care se răspunde și nu poate depăși partea din despăgubire ce revine fiecăreia dintre persoanele împotriva cărora se exercită regresul.</p> <p>(3) În toate cazurile, cel care exercită regresul nu poate recupera partea din despăgubire care corespunde propriei sale contribuții la cauzarea prejudiciului.</p>	<p>La articolul 1384, după alineatul 2, se introduce un nou alineat alin (2¹) cu următorul cuprins: „(2¹) Când cel care răspunde pentru fapta altuia este statul, Ministerul Finanțelor Publice sau administratorul statului se vor întoarce în mod obligatoriu, pe cale judiciară, împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul.”</p> <p>Autor: Pavel Horj Deputat PNL</p>	<p>- Statul comitent prezumat vinovat juris et de jure nu se află în aceeași situație cu cel vinovat, în ultimă analiză nu este decât asigurator al părții păgubite, repararea prejudiciului nu este decât o cauțiune a întregii societăți (taxele și impozitele de la buget), după care sarcina reparațiunii trebuie să revină în întregime prepusului care, prin fapta sa ilicită și culpabilă a cauzat prejudiciului.</p> <p>- 10% din acțiunile în instanță de la CEDO sunt împotriva României.</p>	<p>Amendamentul a fost admis, reformulat, după cum urmează:</p> <p>„(2¹) Când cel care răspunde pentru fapta altuia este statul, Ministerul Finanțelor Publice se va întoarce în mod obligatoriu, pe cale judiciară, împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, în măsura în care acesta din urmă este răspunzător, potrivit legii speciale, pentru producerea acelui prejudiciu.”</p>
6.	<p>Cheltuielile predării Art. 1667 – (1) În lipsa uzanțelor sau a unei stipulații contrare, dacă bunul trebuie transportat dintr-un loc în altul vânzătorul trebuie să se ocupe de expediere pe</p>		<p>Propunerea de eliminare a alin. (2) din art. 1667 se întemeiază pe incompatibilitatea sa cu alin. (1).</p> <p>Astfel, în privința</p>	<p>Amendament admis.</p>

cheltuiala cumpărătorului. Vânzătorul este liberat când predă bunul transportatorului ori expeditorului. Cheltuielile de transport sunt în sarcina cumpărătorului.

(2) Clauza prin care vânzătorul ia asupra sa cheltuielile transportului și asigurării nu modifică regula de la alin. (1).

Alineatul (2) al articolului 1667 se elimină.

***Autor:
Sever Voinescu
Deputat, PDL***

cheltuielilor de transport, alin. (2) ar fi illogic. Alineatul (1) prevede în mod expres că “*în lipsa stipulației contrare ...* cheltuielile de transport sunt în sarcina cumpărătorului.” Este contradictoriu ca în alineatul imediat următor să se precizeze că regula nu poate fi înlăturată prin “clauza prin care vânzătorul ia asupra sa cheltuielile transportului”, câtă vreme o asemenea clauză este tocmai stipulația contrară pe care o permite alin. (1). Pe scurt, nu putem interzice prin alin. (2) ceea ce tocmai am permis în mod expres în alin. (1). În plus, nu există nici o rațiune de ordine publică de natură să impună caracterul imperativ al regulii conform căreia cumpărătorul suportă cheltuielile transportului, regula vizând numai raporturile dintre părțile contractului de vânzare, iar nu și pe cele cu transportatorul.

În privința *cheltuielilor de asigurare*, alin. (2) ar fi inutil. Clauza prin care se prevede suportarea lor de către vânzător nu poate aduce atingere prevederilor alin. (1) deoarece alin. (1) nu se referă la cheltuielile asigurării. O clauză având un asemenea obiect nu are deci nici o incidență asupra alin. (1), neputând înlătura vreuna

			dintre regulile pe care le impune acesta.	
7.	<p>Termen de prescripție Art.2190 - (1) ~~Dacă prin lege nu se prevede altfel sau dacă părțile nu au stipulat expres un alt termen,~~ dreptul la acțiunea în restituirea soldului creditor rezultat la închiderea contului curent se prescrie în termen de cinci ani de la data închiderii contului curent.</p> <p>(2) În cazul în care contul curent a fost închis din inițiativa instituției de credit, termenul de prescripție se calculează de la data la care titularul sau, după caz, fiecare cotitular al contului a fost notificat în acest sens prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire la ultimul domiciliu sau sediu adus la cunoștința instituției de credit.</p>	<p>Alineatul (1) al articolului 2190 se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Dreptul la acțiunea în restituirea soldului creditor rezultat la închiderea contului curent se prescrie în termen de cinci ani de la data închiderii contului curent.”</p> <p>Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL</p>	<p>La art. 2190 alin. (1), este necesară eliminarea părții introductive a alineatului, întrucât textul instituie un termen special de prescripție, față de termenul general. Prin urmare, formula introductivă este eronată, deoarece inculcă ideea că ar exista și alte termene speciale prevăzute de lege ori stabilite direct de către părți (cu privire la posibilitatea părților de a stabili termene de prescripție, inclusiv de a modifica cursul prescripției, a se vedea. art. 2515, text cu valoare de principiu).</p>	Amendament admis.
8.	<p>Forma contractului Art.2378 – (1) Contractul de ipotecă se încheie în formă autentică notarială, sub sancțiunea nulității absolute.</p> <p>(2) Ipoteca asupra bunurilor unei persoane juridice poate fi consimțită în virtutea puterilor conferite în urma deliberărilor sau a împuternicirilor întocmite sub semnătură privată, în conformitate cu regulile din actul constitutiv privitoare la reprezentare.</p>	<p>Alineatul (1) al articolului 3278 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.2378 – (1) Contractul de ipotecă se încheie în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.”</p> <p>Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL</p>	<p>Modificarea propusă este necesară din rațiuni care țin de unitatea terminologică și deoarece actul se poate încheia și de alte persoane investite cu autoritate publică, așa cum sunt oficiile consulare.</p>	<p>Amendamentul a fost admis, reformulat, după cum urmează: „Art.2378 – (1) Contractul de ipotecă se încheie în formă autentică de notarul public sau oficiile consulare, sub sancțiunea nulității absolute.”</p>
9.	<p>Creanțele care beneficiază de ipotecă legală Art.2386 – În afara altor cazuri prevăzute</p>		<p>Apreciem necesară completarea articolului referirea la ipoteca legală a arhitectului sau</p>	

<p>de lege, beneficiază de ipotecă legală:</p> <p>1. vânzătorul, asupra bunului vândut, pentru prețul datorat; această dispoziție se aplică și în cazul schimbului cu sultă sau al dării în plată cu sultă în folosul celui care înstrăinează, pentru plata sultei datorate;</p> <p>2. promitentul achizitor pentru neexecutarea promisiunii de a contracta având ca obiect un imobil înscris în cartea funciară, asupra imobilului respectiv, pentru restituirea sumelor plătite în contul acestuia;</p> <p>3. cel care a împrumutat o sumă de bani pentru dobândirea unui imobil, asupra imobilului astfel dobândit, pentru restituirea împrumutului;</p> <p>4. cel care a înstrăinat un imobil în schimbul întreținerii, asupra imobilului înstrăinat, pentru plata rentei în bani corespunzătoare întreținerii neexecutate; dreptul de proprietate al debitorului întreținerii nu se va înscrie în cartea funciară decât odată cu această ipotecă;</p> <p>5. coproprietarii, pentru plata sultelor sau a prețului datorat de coproprietarul adjudecatar al imobilului, ori pentru garantarea creanței rezultând din evicțiune, asupra imobilelor ce au revenit coproprietarului ținut de o atare obligație;</p> <p>6. legatarii cu titlu particular, asupra imobilelor din moștenire cuvenite celui</p>	<p>La articolul 2386, după alin. (5), introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:</p> <p>„5¹. arhitecții, antreprenorii, lucrătorii și furnizorii care au convenit cu proprietarul să edifice, să reconstruiască sau să repare un imobil, asupra imobilului, pentru garantarea sumelor datorate acestora, însă numai în limita sporului de valoare realizat;”</p> <p><i>Autor:</i> <i>Sever Voinescu</i> <i>Deputat, PDL</i></p>	<p>constructorului, deoarece art. 1869 vorbește de acest caz de ipotecă legală, însă condițiile de înscriere lipsesc, deoarece art. 2386, dintr-o regretabilă eroare, omite să-l prevadă.</p> <p>Precizăm că și de lege lata creanțele arhitecților și antreprenorilor se bucură de un privilegiu special, astfel încât soluția este tradițională (art. 1742 C. civ; a se vedea și art. 70 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru la unificarea dispozițiilor privitoare la cartea funciară, unde se admite înscrierea unei ipoteci legale, iar nu a unui privilegiu), iar în dreptul comparat european este unanim acceptată (fie ca privilegiu special, fie ca ipotecă legală).</p>	<p>Amendamentul a fost admis, reformulat, după cum urmează:</p> <p>„5¹. arhitecții și antreprenorii care au convenit cu proprietarul să edifice, să reconstruiască sau să repare un imobil, asupra imobilului, pentru garantarea</p>
---	---	--	---

	obligat la executarea legatului, pentru plata acestuia.			sumelor datorate acestora, însă numai în limita sporului de valoare realizat;"
10.	<p><u>Recunoaşterea</u> Art. 2601 - Actul întocmit în străinătate, prin care se constată voinţa unilaterală a bărbatului de a desface căsătoria, fără ca femeia să aibă un drept egal, nu poate fi recunoscut în România, cu excepţia cazului în care:</p> <p>a) actul a fost întocmit cu respectarea tuturor condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de legea străină aplicabilă;</p> <p>b) femeia a acceptat în mod liber şi neechivoc această modalitate de desfacere a căsătoriei;</p> <p>c) nu există niciun alt motiv de refuz a recunoaşterii pe teritoriul României a hotărârii prin care s-a încuviinţat desfacerea căsătoriei în această modalitate.</p>	<p>Denumirea marginală a art.2601 se modifică şi va avea următorul cuprins:</p> <p>“Recunoaşterea divorţului prin denunţare unilaterală”</p> <p><i>Autor:</i> <i>Sever Voinescu</i> <i>Deputat, PDL</i></p>	<p>Denumirea marginală este incompletă din cauza unei erori materiale - în forma rezultată în urma dezbaterilor parlamentare, denumirea marginală a articolului 2601 este „<i>Recunoaşterea divorţului prin denunţare unilaterală</i>”.</p> <p>Propunem completarea denumirii marginale pentru surprinde conţinutul articolului.</p>	Amendament admis.

AMENDAMENTE RESPINSE LA PROIECTUL DE LEGE PRIVIND CODUL CIVIL

Nr. crt.	Articolul din Proiectul de lege privind Codul civil	Amendamentul propus	Motivarea amendamentului	Motivarea respingerii amendamentului
I.	<p>Răspunderea membrilor organelor persoanei juridice Art.220 – (1) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor, cenzorilor, directorilor și a altor persoane care au acționat în calitate de membri ai organelor persoanei juridice, pentru prejudiciile cauzate persoanei juridice de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor stabilite în sarcina lor, aparține, în numele persoanei juridice, organului de conducere competent care va decide cu majoritatea cerută de lege, iar în lipsă, cu majoritatea cerută de prevederile statutare.</p> <p>(2) Hotărârea poate fi luată chiar dacă problema răspunderii persoanelor arătate la alin. (1) nu figurează pe ordinea de zi.</p> <p>(3) Organul de conducere competent desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție.</p> <p>(4) Dacă s-a hotărât introducerea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor, mandatul acestora încetează de drept și organul de conducere</p>	<p>Alineatul (5) al articolului 220 se modifică și va avea următorul cuprins:</p>	<p>Este necesară eliminarea sintagmei „angajați în baza unui alt contract decât a unui contract individual de muncă”, deoarece continuarea raporturilor de muncă de către directorii acționați în justiție pentru pagubele aduse persoanei juridice până la soluționarea definitivă a acțiunii este de natură să prejudicieze grav interesele persoanei juridice, cele două părți aflându-se deja în conflict iar încrederea dintre acestea fiind, așadar, compromisă. Nu se poate susține că directorul, într-o asemenea situație, va acționa în continuare cu prudența și diligența cerută unui bun proprietar în interesul persoanei juridice, ci,</p>	<p>În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.</p>

	<p>competent va proceda la înlocuirea lor.</p> <p>(5) În cazul în care acțiunea se introduce împotriva directorilor ~~angajați în baza unui alt contract decât a unui contract individual de muncă~~, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.</p>	<p>„(5) În cazul în care acțiunea se introduce împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.”</p> <p>Autor: Sever Voinescu Cotoi Deputat, PDL</p>	<p>dimpotrivă, realitatea demonstrează că, în majoritatea cazurilor, acesta nu mai este un reprezentant credibil al persoanei juridice</p> <p>Pentru aceste motive și pentru egalitate de tratament juridic, Legea societăților comerciale nr. 31/1990 prevede expres soluția suspendării de drept a directorilor, indiferent dacă au fost sau nu angajați cu contract individual de muncă (art.155 alin.5), iar Codul muncii stabilește, în acord cu Legea nr.31/1990, că, în afara situațiilor prevăzute de art.50 lit. a)-h), contractul individual de muncă se suspendă de drept și „în alte cazuri expres prevăzute de lege” (art. 50 lit. i).</p>	
2.	<p>Cartea a II- a Titlul II Capitolul I Logodna</p>	<p>Se elimină Autor: Cseke Attila Senator UDMR</p>	<p>- căsătoria rămâne, conform proiectului de Cod civil, singura formă juridică de întemeiere a unei familii, logodna neaducând nimic în plus în vederea încheierii căsătoriei;</p> <p>- proiectul nu prevede</p>	<p>Amendamentul a fost respins.</p> <p>Criticile aduse prin amendamentul propus nu sunt de natură să înlăture realitatea că prin reglementarea</p>

			<p>formalități speciale pentru logodnă, aceasta putând fi dovedită cu orice mijloc de probă – aspect ce va putea atrage abuzuri;</p> <ul style="list-style-type: none"> - dreptul de despăgubire pentru eventualele prejudicii suferite prin ruperea logodnei va crea un val de procese; - numărul căsătoriilor va scădea dacă cei logodiți își vor găsi siguranța juridică în consecința ruperii logodnei (dreptul la despăgubire) 	<p>logodnei se asigură consacrarea legală expresă a unei situații juridice existente în viața societății românești, de care, indubitabil, sunt legate efecte juridice specifice. Proiectul oferă un plus de rigoare unei stări de fapt și conferă protecție persoanelor care apelează la această instituție tradițională.</p> <p>In plus, propunerea de reglementare a logodnei a fost amplu dezbătută cu ocazia dezbaterilor parlamentare, decizându-se în favoarea soluției propuse de Guvern. Prin urmare, apreciem că reiterarea unor amendamente asupra cărora s-a luat deja o decizie nu își mai găsește justificare.</p>
3.	Cartea a II-a	Denumirea paragrafului 3 se modifică și	-	posibilitatea Amendamentul a fost

	<p>Titlul II Capitolul VII § 3. Divorțul prin acordul soților pe cale administrativă sau prin procedură notarială</p>	<p>va fi următoarea: „§3. Divorțul prin acordul soților pe cale administrativă,,</p> <p>Autor: Cseke Attila Senator UDMR, Consiliul Legislativ</p>	<p>desfacerii căsătoriei de către notarul public nu se justifică, având în vedere necesitatea asigurării simetriei juridice între încheierea căsătoriei și desfăcerea acesteia, notarul public neavând nicio implicare, potrivit proiectului, la încheierea căsătoriei .</p>	<p>respins.</p> <p>Soluția legislativă a „divorțului prin procedură notarială” nu a figurat în forma inițială a Proiectului Codului civil, ci a fost introdusă în cadrul dezbaterilor în Comisia parlamentară specială, împotriva argumentelor aduse de către comisia tehnică de redactare a anteproiectului.</p> <p>Totuși, deoarece asupra acestei soluții s-a tranșat, prin vot, în cadrul Comisiei parlamentare speciale, considerăm că este inacceptabilă înlăturarea sa în acest stadiu.</p>
4.	<p>Condiții Art.375 –(1) Dacă soții sunt de acord cu divorțul și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați, ofițerul de stare civilă sau notarul public de la locul</p>	<p>Alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.375 –(1) Dacă soții sunt de acord cu divorțul și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați, ofițerul de</p>	<p>- idem</p>	<p>Amendamentul a fost respins.</p> <p>Este valabilă argumentarea de la</p>

	<p>căsătoriei sau al ultimei locuințe comune a soților poate constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților, eliberându-le un certificat de divorț, potrivit legii.</p> <p>(2) Dispozițiile art.374 alin.(2) rămân aplicabile.</p>	<p>stare civilă de la locul căsătoriei sau al ultimei locuințe comune a soților poate constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților, eliberându-le un certificat de divorț, potrivit legii.”</p> <p>Autor: Cseke Attila Senator UDMR</p>		poziția 1.
5.	<p>Procedură Art.376 – (1) Cererea de divorț se depune de soți împreună. Ofițerul de stare civilă sau notarul public înregistrează cererea și le acordă un termen de 30 de zile pentru eventuala retragere a cererii de divorț.</p> <p>(2) La expirarea acestui termen, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat.</p> <p>(3) Dacă soții stăruie în divorț, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public eliberează certificatul de divorț fără să facă vreo mențiune cu privire la culpa soților.</p> <p>(4) Dispozițiile art. 383 alin.(1) și alin.(3) se aplică în mod corespunzător. Dacă soții nu se înțeleg asupra numelui de familie pe care să îl poarte după divorț, ofițerul de stare civilă sau, după</p>	<p>Alineatele (1),(2),(3) și (4) ale art.376 se modifică și vor avea următorul cuprins: „Procedură Art.376 – (1) Cererea de divorț se depune de soți împreună. Ofițerul de stare civilă înregistrează cererea și le acordă un termen de 30 de zile pentru eventuala retragere a cererii de divorț.</p> <p>(2) La expirarea acestui termen, ofițerul de stare civilă verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat.</p> <p>(3) Dacă soții stăruie în divorț, ofițerul de stare civilă eliberează certificatul de divorț fără să facă vreo mențiune cu privire la culpa soților.</p> <p>(4) Dispozițiile art. 383 alin.(1) și alin.(3) se aplică în mod corespunzător. Dacă soții nu se înțeleg asupra numelui de familie pe care să îl poarte după divorț, ofițerul de stare civilă emite o dispoziție de respingere a cererii de</p>	- idem	<p>Amendamentul a fost respins.</p> <p>Este valabilă argumentarea de la poziția 1.</p>

	<p>caz, notarul public, emite o dispoziție de respingere a cererii de divorț și îndrumă soții să se adreseze instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 374.</p> <p>(5) Soluționarea cererilor privind alte efecte ale divorțului, asupra cărora soții nu se înțeleg, sunt de competența instanței judecătorești.</p>	<p>divorț și îndrumă soții să se adreseze instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 374.”</p> <p>Autor: Cseke Attila Senator UDMR</p>		
6.	<p>Art. 377 – ....</p> <p>(3) În cazul constatării divorțului de către notarul public, acesta emite certificatul de divorț și înaintează, de îndată, o copie certificată de pe acesta la primăria locului unde s-a încheiat căsătoria, spre a se face mențiune în actul de căsătorie.</p>	<p>Alineatul (3) al art.377 se elimină.</p> <p>Autor: Cseke Attila Senator UDMR</p>	- idem	<p>Amendamentul a fost respins.</p> <p>Este valabilă argumentarea de la poziția 1.</p>
7.	<p>Refuzul ofițerului de stare civilă sau notarului public</p> <p>Art. 378 – (1) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile art. 375 ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public respinge cererea de divorț.</p> <p>(2) Împotriva refuzului ofițerului de stare civilă sau notarului public nu există cale de atac, dar soții se pot adresa cu cererea de divorț instanței de judecată, pentru a dispune desfacerea căsătoriei prin acordul lor sau în baza unui alt temei prevăzut de lege.</p>	<p>Articolul 378 se modifică și va avea următorul cuprins: „Refuzul ofițerului de stare civilă</p> <p>Art. 378 – (1) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile art. 375 ofițerul de stare civilă respinge cererea de divorț.</p> <p>(2) Împotriva refuzului ofițerului de stare civilă nu există cale de atac, dar soții se pot adresa cu cererea de divorț instanței de judecată, pentru a dispune desfacerea căsătoriei prin acordul lor sau în baza unui alt temei prevăzut de lege.</p>	- idem	<p>Amendamentul a fost respins.</p> <p>Este valabilă argumentarea de la poziția 1.</p>

	(3) Pentru repararea prejudiciului prin refuzul abuziv al ofițerului de stare civilă sau notarului public de a constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților și de a emite certificatul de divorț, oricare dintre soți se poate adresa, pe cale separată, instanței competente.	(3) Pentru repararea prejudiciului prin refuzul abuziv al ofițerului de stare civilă de a constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților și de a emite certificatul de divorț, oricare dintre soți se poate adresa, pe cale separată, instanței competente.” Autor: Cseke Attila Senator UDMR		
8.	Condiții de înscriere Art. 888 - Înscrierea în cartea funciară se efectuează în baza actului ~~autentic notarial~~ , a hotărârii judecătorești rămasă definitivă, a certificatului de moștenitor, sau în baza unui alt act în cazurile în care legea prevede aceasta.	Articolul 888 se modifică și va avea următorul cuprins: „ Art.888 - Înscrierea în cartea funciară se efectuează în baza actului încheiat în formă autentică , a hotărârii judecătorești rămasă definitivă sau, după caz , în baza unui alt înscriș în cazurile în care legea prevede aceasta.” Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL	Modificarea pe care o propunem este de natură formală, ținându-se seama de distincția dintre „actul juridic” ca <i>negotium iuris</i> și „înscrișul” constatator (autentic sau sub semnătură privată), ca <i>instrumentum probationis</i> , care a stat la baza ambelor proiecte - Codul civil și Codul de procedură.	În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.
9.	Renunțarea la dreptul de proprietate Art.889 – (1) Proprietarul poate renunța la dreptul său printr-o declarație autentică notarială înregistrată la biroul de cadastru și publicitate imobiliară pentru a se înscrie radierea dreptului. (2) În acest caz, comuna, orașul sau	Alineatul (2) al articolului 888 se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) În acest caz, comuna, orașul	Apreciem că este necesară înlăturarea sintagmei „cu respectarea dispozițiilor legale privind transferul drepturilor reale imobiliare”, întrucât aceasta este vagă, putând fi interpretată în sensul	În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.

	<p>municipiul, după caz, poate cere înscrierea dreptului de proprietate în folosul său, în baza hotărârii consiliului local, cu respectarea dispozițiilor legale privind transferul drepturilor reale imobiliare, dacă o altă persoană nu a solicitat înscrierea în temeiul uzucapiunii.</p> <p>(3) În situația bunurilor grevate de sarcini reale unitatea administrativ-teritorială care a preluat bunul este ținută în limita valorii bunului.</p>	<p>sau municipiul, după caz, poate cere înscrierea dreptului de proprietate în folosul său, în baza hotărârii consiliului local, dacă o altă persoană nu a solicitat înscrierea în temeiul uzucapiunii.”</p> <p>Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL</p>	<p>că prin aceste dispoziții legale se înțelege și cerința formei autentice, deși „hotărârea consiliului local”, care este un înscris autentic, este suficientă spre a servi ca temei pentru înscriere.</p> <p>În plus, conform art. 553 alin. (2), teza a doua: „Imobilele cu privire la care s-a renunțat la dreptul de proprietate conform art.562 alin.(2) se dobândesc, fără înscriere în cartea funciară, de comună, oraș sau municipiu, după caz și intră în domeniul privat al acestora prin hotărârea consiliului local.”</p> <p>Așadar, amendarea art. 889 alin. (2) în sensul propunerii de mai sus este suficientă pentru a asigura aplicabilitatea textului, în acord cu dispozițiile art. 553 alin. (2), teza a doua.</p>	
10.	<p>Deschiderea moștenirii Art.954 – (1) Moștenirea unei persoane se deschide în momentul decesului acesteia. (2) Moștenirea se deschide la ultimul domiciliu al defunctului.</p>	<p>Alineatul (2) al articolului 954 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Moștenirea se deschide la ultimul domiciliu al defunctului. Dovada ultimului domiciliu se poate face cu certificatul de</p>	<p>Este necesară înlăturarea referirii la exclusivitatea dovedirii ultimului domiciliu prin certificatul de deces. Prin menținerea textului în forma actuală se abandonează soluția</p>	<p>În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.</p>

<p>Dovada ultimului domiciliu se face cu certificatul de deces sau, după caz, cu hotărârea judecătorească declarativă de moarte rămasă definitivă.</p> <p>(3) Dacă ultimul domiciliu al defunctului nu este cunoscut sau nu se află pe teritoriul României, moștenirea se deschide la locul din țară aflat în circumscripția notarului public cel dintâi sesizat, cu condiția ca în această circumscripție să existe cel puțin un bun imobil al celui care lasă moștenirea. În cazul în care în patrimoniul succesoral nu există bunuri imobile, locul deschiderii moștenirii este în circumscripția notarului public cel dintâi sesizat, cu condiția ca în această circumscripție să se afle bunuri mobile ale celui ce lasă moștenirea. Atunci când în patrimoniul succesoral nu există bunuri situate în România, locul deschiderii moștenirii este în circumscripția notarului public cel dintâi sesizat.</p> <p>(4) Dispozițiile alin.(3) se aplică în mod corespunzător atunci când primul organ sesizat în vederea desfășurării procedurii succesoriale este instanța judecătorească.</p>	<p>deces, dacă nu rezultă altfel din alte mijloace de probă, sau, după caz, cu hotărârea judecătorească declarativă de moarte rămasă definitivă.”</p> <p>Autor: Sever Voinescu Cotoi Deputat, PDL</p>	<p>general acceptată în prezent, pe baza unei îndelungate jurisprudențe confirmate de unanimitatea autorilor, conform căreia această dovadă se poate face cu certificatul de deces sau prin orice mijloc de probă.</p>	
--	---	--	--

11.	<p>Libertatea formei Art.1178 - Contractul se încheie prin simplul acord de voință al părților, capabile de a contracta, dacă legea nu impune o anumită formalitate pentru încheierea sa valabilă.</p>	<p>Articolul 1178 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.1178 - Dacă prin lege nu se prevede altfel, nicio formalitate nu este cerută pentru încheierea valabilă a contractului.”</p> <p>Autor: Sever Voinescu Cotoi Deputat, PDL</p>	<p>Apreciem că este necesară reformularea art. 1178, în vederea evitării paralelismului cu prevederile art. 1182, avându-se în vedere faptul că în ambele texte se folosește expresia „contractul se încheie”, ceea ce ar putea conduce la controverse de jurisprudență și doctrinare</p> <p>Precizăm faptul aceasta este o modificare solicitată de către Consiliul Legislativ, prin președintele Secției de drept privat, propunere cu care suntem de acord.</p>	<p>În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.</p>
12.	<p>Determinarea prețului în funcție de greutatea lucrului vândut Art.1663 – Când prețul se determină în funcție de greutatea lucrului vândut, la stabilirea cuantumului său nu se ține seama de greutatea ambalajului.</p>	<p>Articolul 1663 se modifică și va avea următorul cuprins: „<u>Art.1663</u> - Când prețul se determină în funcție de greutatea lucrului vândut, la stabilirea cuantumului său nu se ține seama de greutatea ambalajului, dacă prin lege sau prin contract nu se prevede altfel.”</p> <p>Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL</p>	<p>Se propune ajustarea parțială a articolului întrucât nu se vede care este rațiunea superioară care ar face ca părților (care sunt cel mai bine informate în cazul concret respectiv) să nu le fie permis ca, prin convenția lor, așadar în deplină cunoștință de cauză, să stabilească în sensul că trebuie să se țină seama și de greutatea ambalajului.</p>	<p>În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.</p>
13.	<p>Noțiune</p>		<p>Propunerea de eliminare a alin.</p>	<p>În urma discuțiilor</p>

	<p>Art.2054 – (1) Contractul de consignație este o varietate a contractului de comision care are ca obiect vânzarea unor bunuri mobile pe care consignantul le-a predat consignatarului în acest scop.</p> <p>(2) Contractul de consignație este guvernat de regulile prezentei secțiuni, de legea specială, precum și de dispozițiile privitoare la contractul de comision și mandat, în măsura în care acestea din urmă nu contravin prezentei secțiuni.</p>	<p>Alineatul (2) al articolului 2054 se elimină.</p> <p>Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL</p>	<p>(2) din art. 2054 este determinată de faptul că din punct de vedere formal el este incorect iar din punct de vedere substanțial este inutil. Din punct de vedere formal, textul face referire la „prezenta secțiune” deși se aveau în vedere numai dispozițiile referitoare la contractul de consignație, care nu alcătuiesc o secțiune, ci o unitate (nedefinită expres) de nivel taxonomic inferior (notată cu „§”).</p> <p>Din punct de vedere substanțial, chiar și în absența textului se va ajunge la soluția pe care el își propunea să o reglementeze. Astfel, art. 2054 alin. (1) prevede despre contractul de consignație că este „o varietate a contractului de comision”. Articolul 2043 prevede despre contractul de comision că „este mandatul care are ca obiect ...”. Iar potrivit art. 1167, „(1) Toate contractele se supun regulilor generale din prezentul capitol. (2) Regulile particulare privitoare la anumite contracte</p>	<p>purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.</p>
--	--	--	---	---

			<p>sunt prevăzute în prezentul cod sau în legi speciale” În mod evident, din aceste texte rezultă că un contract de consignație este supus regulilor speciale referitoare la acest contract care se completează cu prevederile referitoare, în ordine, la contractul de comision, contractul de mandat și contracte în general, în măsura în care normele generale nu sunt incompatibile cu normele speciale. Soluția rezultând fără dubiu din texte exprese, reluarea sa într-un text special dificil de formulat cu acuratețe este inutilă.</p>	
--	--	--	---	--